

[Socialministeren.]

for sociallovgivningen, herunder spørgsmålet om almindeligt børnetilskud og moderskabsydelse og om uddannelseshjælp til enlige mødre. Disse ønsker er der taget hensyn til i det nylig fremsatte forslag til lov om almindelige børnetilskud og i det af mig lige fremsatte forslag vedrørende mødrehjælpsloven.

Lovforslaget berører også indtægtsberegningen på to punkter. For det første foreslås en bestemmelse om, at de med opretholdelsen af den bidragsberettigedes erhvervsindtægt forbundne nødvendige udgifter vil kunne fradrages ved opgørelsen af indtægten, herunder et rimeligt beløb til dækning af udgifter til pasning af børn. Dernæst foreslås det, at de særlige børnetilskud ikke skal medregnes ved indtægtsberegning. Dette svarer til, hvad der er foreslået i forslaget til lov om børnetilskud.

Forslaget indeholder endvidere nye regler om, i hvilket omfang børns egen indtægt og formue skal være til hinder for forskudsvis udbetaling. De gældende regler siger herom blot, at bidrag ikke kan udbetales til børn, der selv har indtægt og formue, hvoraf deres forsvarlige underhold kan afholdes, og det har herefter været overladt til administrationen at træffe afgørelse efter et skøn. Man har i praksis følt savnet af mere præcise regler, og forslaget tager sigte på at indføre sådanne i en form, som er let og enkel at forstå og anvende.

Foruden disse ændringer indeholder det foreliggende lovforslag forskellige mindre ændringer i bidragsreglerne, hovedsagelig af teknisk karakter. Jeg skal herom blot sige, at forslaget om at give de sociale udvalg beføjelse til selv at henvende sig til en alimentants arbejdsgiver angående løntilbageholdelse til sikring af forskudsvis udbetalt underholdsbidrag formentlig vil lette inddrivelsen betydeligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale også dette lovforslag til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Punkt 2 på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Aksel Larsen* til stats- og udenrigsministeren.

Er det regeringens opfattelse, at Danmarks Riges Grundlov forbyder eller udelukker folkeafstemning om udenrigspolitiske spørgsmål i almindelighed og om Parisaftalerne i særdeleshed?

Aksel Larsen: Der er fra mange vælgere fremsat ønske om, at Parisaftalerne i almindelighed og spørgsmålet om Vesttysklands optagelse i Atlantpagten i særdeleshed ikke afgøres af folketinget, men afgøres ved en folkeafstemning. I diskussionen om dette vælgerkrav har det fra forskellige side med vekslende styrke været anført, at det enten ikke er tilladt i medfør af grundloven at sende en sådan sag ud til folkeafstemning, eller at det direkte skulle være forbudt i medfør af Danmarks Riges Grundlov. Jeg nævner således — idet jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et par korte citater —, at „Social-Demokraten“ den 30. januar 1955 i en ledende artikel betitlet: „Hvorfor ikke folkeafstemning“, fortalte, at vort lands grundlov

„foreskriver aldeles ikke nogen folkeafstemning i et tilfælde som det foreliggende... og hvad specielt angår visse internationale sager bestemmes det i grundlovens § 42, at der ikke kan holdes folkeafstemning om bl. a. „love til gennemførelse af bestående traktatmæssige forpligtelser“.

Og der siges videre:

„Baggrunden for en sådan grundlovsbestemmelse er selvfølgelig erkendelsen af, at internationale forpligtelser og lignende udenrigspolitiske problemer er uegnede til afgørelse ved folkeafstemning.“

I „Social-Demokraten“ for 5. februar 1955 i en artikel betitlet: „Hvorfor De ikke bør skrive under“, blev der sagt:

„Danmarks grundlov foreskriver ikke folkeafstemning i et tilfælde som det foreliggende. Afgørelsen må træffes og ansvaret bæres af folketinget.“

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) udtalte sig i „Information“ den 8. februar 1955 således:

„Udenrigspolitiske anliggender er ikke egnet til folkeafstemning, hvilket også fremgår af, at grundloven undtager dem